

ת"פ 8366/03/12 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

14 מאי 2014

ת"פ 8366-03-12 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר דין

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב-אישום המחזיק שני אישומים, במסגרתם יוחסו לו ביצוע עבירות אלימות כלפי אשתו (להלן: המתלוננת). הטיפול בתיק החל לפני כב' השופטת זיסקינד, ועבר לטיפול בעקבות יציאתה לשבתון ארוך. בדיון שהתקיים לפני ביום 12.11.2012 ניתנה תשובת הנאשם לכתב האישום. לגבי המיוחס לו באישום הראשון, הנאשם הודה בכך שבתאריך 2.3.2012 בסמוך לשעה 09:00 בביתם ב******, תקף הנאשם שלא כדין את המתלוננת, בעודה בשבוע ה-21 להריונה, וגרם לה חבלה של ממש. הנאשם הודה כי באותן הנסיבות, כאשר המתלוננת התיישבה על המיטה, הוא דחף אותה והתיישב על רגליה כשהיא שוכבת על גבה ורגליה על הרצפה, תוך שהוא מכה בפניה ואף נותן לה מכת אגרוף בעין ימין. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלוננת המטומה מתחת לעין ימין. לגבי המיוחס לו באישום השני, הנאשם הודה בכך שבתאריך שאינו ידוע למאשימה, כחצי שנה קודם לאירוע אשר יוחס לנאשם באישום הראשון, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בביתם. הנאשם הודה כי באותן הנסיבות, בעקבות ויכוח בין בני-הזוג, הוא שפך מים על המתלוננת לאחר שהיא שפכה עליו מים, וכן הודה כי הפיל את המתלוננת. הנאשם כפר ביותר העובדות אשר יוחסו לו בשני האישומים נשוא כתב-האישום.

המאשימה הודיעה כי היא מסתפקת בתשובת הנאשם לאישומים. בהתאם לכך, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת-זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק), וזאת בהתייחס לעובדות האישום הראשון בהן הודה הנאשם. עוד הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת-זוג לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק, וזאת בהתייחס לעובדות האישום השני בהן הודה. בהתאם להסכמת הצדדים, הופנה הנאשם להכנת תסקיר טרם שמיעת הטיעונים לעונש.

השתלשלות העניינים בהליך, תסקירי שירות המבחן וחוות-דעת הממונה על עבודות שירות

2. בהתנהלותו של הנאשם בהליך לפני, חלה התפתחות. בתחילה, מלאכת הכנת התסקיר התעכבה, שכן הנאשם התקשה להתייצב לפני שירות המבחן על-אף מספר מועדי פגישות שנקבעו לצורך כך. בדיון שהתקיים לפני ביום 11.4.2013 הבהרתי לנאשם כי התנהלותו אינה מקובלת, וכי ניתנת לו הזדמנות אחרונה לשתף פעולה לצורך הכנת תסקיר לעונש.

התסקיר הראשון הוגש לעיוני ביום 5.6.2013. מהתסקיר האמור עלה כי הנאשם הינו בן 29, נשוי ואב לילד בן שנה, מתגורר עם אשתו ובנו ב**** ועובד בבית-אבות כאח מעשי. הנאשם נעדר עבר פלילי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אדם נורמטיבי המעוניין לנהל אורח חיים תקין ולשמור על תעסוקה קבועה. עוד התרשם שירות המבחן כי קיימת בעיה במערכת הזוגית בין הנאשם לאשתו, וכי כאשר הנאשם חש אובדן שליטה וחוסר אונים עקב כך, הוא עלול לפעול בצורה אגרסיבית כפי שבא לידי ביטוי בכתב-האישום. בנוסף התרשם שירות המבחן כי אשתו של הנאשם נוטה להאשים את עצמה באליומות בה נקט הנאשם כלפיה. שירות המבחן הוסיף וציין כי מזה מספר חודשים, בני-הזוג חיים בבית ביחד ומדווחים על שיפור ביחסים ביניהם, כאשר הנאשם גילה מוטיבציה גבוהה לבניית הקשר הזוגי. בכל הנוגע לעבירות בהן הורשע - בתסקיר נכתב כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על המעשים, ונטה לייחס לאשתו את הבעיות והקשיים הזוגיים. חרף זאת, צוין בתסקיר כי הנאשם גילה הבנה לכך שהתנהגותו בעייתית ואינה מקובלת. הנאשם ביטא חששות כבדים בדבר המשך הקשר הזוגי עקב בעיות שבני-הזוג מתקשים להתגבר עליהן, אך במקביל ביטא הנאשם רצון ומוכנות לשנות, ללמוד ולהתגבר על הקשיים הזוגיים. באשר להמלצה - שירות המבחן ציין כי ההליכים המשפטיים והליכי המעצר פעלו באופן מרתיע ומציב גבולות. להערכת שירות המבחן, ענישה בצורת מאסר בפועל עלולה לפגוע בנאשם, בתא המשפחתי ובסיכוי לשקם את היחסים בין בני הזוג. עוד צוין כי הנאשם מוכן להסתייע בהליך טיפולי לצורך חיזוק התא הזוגי והמשפחתי. בהתחשב בכל אלה, המליץ שירות המבחן על של"צ בהיקף של 200 שעות, עונש מאסר על-תנאי, וכן העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה ישתתף בקבוצה של אלימות במשפחה בשירות המבחן ובנוסף יבחן דרכים נוספות לשיקום המערכת הזוגית.

3. טיעוני הצדדים לעונש נשמעו לפני ביום 10.6.2013. בישיבה נוספת שהתקיימה ביום 11.7.2013 הביע הנאשם נכונות להמשיך בהליך טיפולי בשירות המבחן על-מנת לעקוב אחר התקדמותו, תוך שבית-המשפט הדגיש כי אין בכך כדי להתחייב לעמדה עונשית כלשהיא. בהתחשב בכך, התבקשה הגשתו של תסקיר משלים לעונש.

בתסקיר השני שהוגש לעיוני ביום 30.10.2013 נכתב כי הנאשם הופנה לקבוצה טיפולית של אלימות זוגית, וכי הנאשם משתתף באופן פעיל בקבוצה והגיע לרוב המפגשים. צוין כי יש לנאשם קיבעון בתפיסה, אולם הוא בעל מוטיבציה גבוהה לשינוי, מקבל תובנות חדשות ואף ביטא לקיחת אחריות מלאה על מעשיו. שירות המבחן חזר על המלצתו לעניין העונש כפי שפורטה בתסקיר הראשון, וציין שוב כי ענישה של מאסר - אפילו אם תרוצה בדרך של עבודות שירות - תפגע בנאשם, במשפחתו, בפרנסתו, ובהליך השיקומי אותו החל לעבור.

4. בישיבה שהתקיימה במעמד הצדדים ביום 4.11.2013 הבהרתי כי התסקיר שהוגש אינו מספק לצורך גזירת הדין, בין היתר מאחר והוא תמציתי ואינו מוסר די פרטים אודות מסלול הטיפול, מספר הפגישות ורמת ההתקדמות של הנאשם. לפיכך, נדחה הדיון לצורך הגשת תסקיר משלים נוסף שיעקוב אחר התקדמות הנאשם.

התסקיר השלישי הוגש ביום 9.3.2014. בתסקיר האמור צוין כי הנאשם משתתף באופן קבוע בקבוצה טיפולית של אלימות זוגית החל מיולי 2013. הקבוצה מתקיימת ברצף פעם בשבוע (פרט לחודש אוגוסט שאז התבקש הנאשם להגיע לפגישות פרטניות עם קצין המבחן על-מנת לשמר רצף טיפולי). מדיווח מנחות הקבוצה עלה כי הנאשם משתתף באופן פעיל בקבוצה, לוקח אחריות על הטיפול ועל תפקודו בחייו הזוגיים, הוא בעל מוטיבציה גבוהה לשינוי, ומיישם דרכי טיפול נלמדות. עוד צוין כי הנאשם מהווה דוגמה לשאר חברי הקבוצה ותופס מקום משמעותי במפגשים. ההערכה הטיפולית היא כי הנאשם זקוק להמשך טיפול בקבוצה. הנאשם ציין כי פנה למרכז לאלימות במשפחה במזרח העיר, במטרה להתחיל טיפול זוגי בנוסף לטיפול הקבוצתי, אך כרגע הטיפול טרם החל. בהתחשב בכך שהנאשם נמצא באמצע הליך שיקומי וזקוק להמשכו, שב שירות המבחן על המלצתו לעונש כפי שפורטה בתסקיר הראשון.

5. יוער כי בחוות-דעת של הממונה מיום 30.4.2014, נמצא הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

6. המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועל חומרת נסיבות ביצוען. לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין המעשים נשוא האישום הראשון נע ממאסר בפועל קצר ועד 18 חודשי מאסר בפועל. באשר לאישום השני - טענה המאשימה למתחם הנע ממאסר על תנאי ושל"צ ועד 6 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום, עתרה המאשימה להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על-תנאי. המאשימה הודיעה כי היא עומדת על עמדתה העונשית גם לאחר הגשת התסקירים המשלימים בעניינו של הנאשם.

7. מנגד, בא-כוח הנאשם ביקש מבית-המשפט להימנע מלגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. הסנגור ציין בטיעונו לעונש כי לבד מהאירועים נשוא כתב-האישום, הנאשם הינו אדם נורמטיבי, העובד לפרנסתו לשביעות רצונם של האחראים עליו. הסנגור ציין כי הנאשם היה עצור במשך כשלושה שבועות. מששחרר הנאשם ממעצרו בתיק זה, לא חזר לחיות עם אשתו אלא שהה בתנאי מעצר בית בבית הוריו. בהמשך קיבל אישור להיפגש עם אשתו, ובסופו של דבר שבו בני הזוג לחיות ביחד. שני בני-הזוג מעוניינים בחיים זוגיים משותפים. מבחינת העונש ההולם, טען הסנגור למתחם אשר מתחיל בשל"צ וביקש לגזור על הנאשם לכל היותר מאסר בעבודות שירות. זאת לצד הטלת צו מבחן במסגרתו יעבור הנאשם טיפול לאלימות במשפחה. בהמשך הדרך, לאחר שהנאשם החל בהליך הטיפול והוגשו בעניינו התסקירים המשלימים, עתר הסנגור לאמץ את המלצות שירות המבחן לעונש. הנאשם עצמו ציין בדבריו לבית-המשפט בישיבה שהתקיימה ביום 10.6.2013, כי יקשה עליו לבצע עבודות שירות, שכן עקב קשיים כלכליים עליו לעבוד שעות ארוכות.

מתחם העונש ההולם

8. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות בהן הורשע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה שהינו עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

9. **הערכים החברתיים שנפגעו** בגין העבירות בהן הורשע הנאשם הינם הגנה על שלמות הגוף והנפש מפני אלימות פיזית, וכן שימור התא המשפחתי כמסגרת יציבה ומגוננת. בתי-המשפט עמדו פעמים רבות בפסיקתם על כך שעבירות אלימות המבוצעות כנגד בנות-זוג בתוך המשפחה הן בעלות חומרה מיוחדת שקיבלה ביטוי, בין היתר, בכך שהמחוקק ראה להכפיל את העונש המרבי שבית-המשפט מוסמך להטיל בגין עבירות אלה. הטעמים לכך הוסברו על-ידי כב' השופטת פרוקצ'יה בזו הלשון:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת אלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטנים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבתות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפישותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

(ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.10.2007)).

10. **אשר לנסיבות ביצוע העבירות** - מעשי האלימות בהם הודה הנאשם בנוגע לאישום הראשון הינם חמורים. הנאשם דחף את המתלוננת, וכאשר שכבה על גבה התיישב על רגליה, הכה בפניה ואף נתן לה מכת אגרוף בעינה, אשר גרמה לה להמטומה מתחת לעין ימין. חומרה מיוחדת נעוצה בכך שהנאשם ביצע את המעשים האמורים כאשר המתלוננת היתה בשבוע ה-21 להריונה. אשר לעובדות האישום השני - כחצי שנה לפני האירוע נשוא האישום הראשון, המתלוננת שפכה מים על הנאשם במהלך ויכוח ביניהם, ובתגובה הנאשם שפך על המתלוננת מים בחזרה, וכן הפיל אותה. לא נטען שנגרמה למתלוננת חבלה עקב כך, ואף אין טענה כי המתלוננת היתה בהיריון אותה עת. עם זאת, על-פני הדברים ניתן להבחין במגמת הסלמה בין שני האישומים, מבחינת עוצמת האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת ונסיבותיה.

11. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי בתי המשפט נוהגים להטיל על מי שהורשע בעבירות אלימות כלפי בת-זוג טווח רחב של עונשים - מענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל ועד עונשי מאסר לתקופה משמעותית מאחורי סורג ובריח. העונשים נקבעים בכל מקרה לגופו בשים לב לחומרת המעשים, מידת הישנותם, הנזק שנגרם, קבלת אחריות, קיומו של עבר פלילי רלוונטי, קיומו של אופק טיפולי-שיקומי, מהות היחסים הזוגיים לאחר ביצוע העבירות, נסיבות אישיות של העושה ועוד.

12. במקרה דנן, בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע העבירות; במדיניות

הענישה הנוהגת; ובעקרון ההלימה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** למעשים נשוא האישום הראשון נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל המצויים בטווח הגבוה הניתן לריצוי בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברית. אשר למעשים נשוא האישום השני, מתחם העונש ההולם נע מענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל ועד 6 חודשי מאסר בפועל (הניתנים במקרים מתאימים לריצוי בעבודות שירות).

גזירת העונש המתאים

13. בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין, מצאתי כי יש להטיל עונש כולל בגין המעשים נשוא שני האישומים, בהתחשב בטיב העבירות ובזיקה ביניהן. השאלה שיש להיזקק אליה כעת הינה האם ובאיזו מידה ראוי לחרוג לקולא ממתחם הענישה ההולמת בעניינו של הנאשם, כאמור בסעיף 40ד לחוק העונשין. זאת, נוכח המלצת שירות המבחן להסתפק בעונש של"צ, צו מבחן ומאסר מותנה. מדובר בשאלה שיש לה פנים לכאן ולכאן:

מחד גיסא, עסקינן בנאשם כבן 29, ללא עבר פלילי, בעל תעסוקה קבועה כאח מעשי. הנאשם היה עצור לראשונה בחייו במשך תקופה משמעותית של כשלושה שבועות, ולאחר מכן שוחרר למעצר בית בבית הוריו והורחק מאשתו, עד אשר חזרו השניים לחיות יחדיו. הנאשם הודה בביצוע העבירות בהן הורשע וחסך מהמתלוננת את הצורך להעיד במשפט. זאת ועוד; הנאשם עבר כבר כשרת דרך מתחילת ההליך לפני ועד היום. בתחילה, נטל הנאשם אחריות למעשיו, אולם נטה למזער את חומרתם ולהטיל את הבעיות ואת הקשיים על אשתו. מאז יולי 2013 ועד היום, השתלב הנאשם בהליך טיפולי בשירות המבחן, והוא נוטל חלק פעיל בקבוצה טיפולית לאלימות זוגית. מהתסקיר האחרון עולה כי הנאשם בעל רצון גבוה לשינוי, לוקח אחריות על הטיפול, תורם לקבוצה הטיפולית ונתרם ממנה, וכן מיישם דרכי טיפול נלמדות. אוסיף ואומר כי שני בני-הזוג מוסיפים לחיות יחדיו, מעוניינים בשיקום הקשר הזוגי ולהם תינוק משותף כבן שנה. התהליך הטיפולי טרם הסתיים. עם זאת, בהתחשב בדרך בה צעד הנאשם במסלול הטיפול מאז יולי 2013 ועד היום, ניתן לומר כי קיים סיכוי של ממש לשיקום כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין. שיקולים אלה מצדדים בחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם.

מאידך גיסא, גם כאשר בית-המשפט חורג ממתחם הענישה ההולמת משיקולי שיקום, החריגה צריכה להיות מידתית בשים לב לחומרת המעשים מחד גיסא, ולעוצמת ההליך השיקומי ותוצאותיו מאידך גיסא. עסקינן במקרה בו הנאשם נהג באלימות כלפי אשתו בשני אירועים שונים, כאשר ניכרת מגמת הסלמה בין שני האירועים. באירוע האחרון מבין השניים, הנאשם תקף את אשתו באגרופ וגרם לה חבלה של ממש מתחת לעינה הימנית, וזאת כאשר היא נמצאת בשבוע ה- 21 להריונה, דבר שלגישתי מוסיף חומרה מיוחדת לאירוע. מדובר במעשים שכיעורם רב, וחובה להעביר מסר בלתי סלחני על ביצועם. כפי שצוין בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.2011) מפי כב' השופט ג'ובראן: "...לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת". אמת, הנאשם החל לעבור תהליך טיפולי ונראה כי הוא מתמיד ומצליח בו עד כה. עם זאת, מלכתחילה לא הנאשם היה זה שיזם את הפנייה לאפיק הטיפול, אלא הוא הגיע אליו בעקבות הפנייתו לשירות המבחן טרם גזירת דינו. מהות הטיפול עד כה הם מפגשים קבוצתיים למשך שעות ספורות פעם אחת בשבוע, כך שמדובר בתהליך שאינו מן האינטנסיביים והוא עדיין נמשך. מכל מקום, תהליך זה משרת בראש ובראשונה את הנאשם עצמו, על-מנת שיוכל לבנות מערכת זוגית בריאה למענו ולמען אשתו וילדיו. החשש שהביע שירות המבחן בתסקיריו לפיו הטלת עונש מאסר בפועל, ולו לתקופה קצרה בדרך של עבודות שירות, יחבל בתהליך הטיפול שעובר הנאשם, משמעותו

למעשה הטלת ספק ממשי ביכולתו של הנאשם להתמודד עם קשיים ולהשתקם. ודוק, לא נעלם מעיניי כי הנאשם עומל לפרנסת משפחתו, וכי עונש מאסר בפועל עלול להכביד עליו ועל יתר בני המשפחה במישור הכלכלי ובמישורים נלווים לכך. יחד עם זאת, לא הוכח לפניי ואף לא נטען בתסקירי שירות המבחן, כי הטלת עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה, תוביל לאיבוד מקום העבודה הנוכחי של הנאשם. (זאת, להבדיל מקושי להתפרנס באותה תקופה, ואולם בכך לא נבדל הנאשם מנאשמים אחרים חסרי עבר פלילי שעובדים לפרנסתם, ונגזרים עליהם עונשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות בגין מעשי עבירה שביצעו).

14. באיזון הכולל בין מכלול השיקולים, אני סבורה כי יש מקום לחרוג לקולא ממתחם הענישה ההולמת, על-מנת לעודד את הנאשם להתמיד במסלול הטיפול ובדרך השיקומית בה הוא צועד, למענו ולמען משפחתו. עם זאת, בכל הנוגע למידת החריגה מהמתחם, לא ראיתי לקבל את עמדת שירות המבחן במלואה, שכן היא מובילה לכרסום בלתי מידתי בעקרונות ההלימה וההרתעה. בנסיבות המקרה שלפניי, אני סבורה כי אין להסתפק בעונש של"צ, אלא יש להטיל עונש מאסר בפועל ולאפשר את ריצויו בדרך של עבודות שירות. החריגה לקולא ממתחם הענישה ההולמת תתבטא במשך המאסר בפועל שיושת על הנאשם, תוך שאסתפק בהטלת מאסר בפועל קצר לריצוי בעבודות שירות, לצד צו מבחן וכן מאסר מותנה הצופה פני עתיד. מובהר לנאשם כי אם יפר את צו המבחן ובכך יפר את המטרה השיקומית אשר לשמה חרג בית-המשפט ממתחם העונש ההולם והקל בעונשו, ניתן יהיה לשוב ולגזור את העונש בשים לב, בין היתר, למתחם הענישה ההולמת כפי שנקבע לעיל.

סוף דבר

15. אשר על כן, ונוכח מכלול הטעמים האמורים, אני רואה לגזור על הנאשם כדלקמן:

א. חודשיים (2 חודשים) מאסר בפועל, אותם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות-דעתו.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 7.8.2014 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

מובהר כי על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. **כמו כן, מוזהר הנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.**

ב. הנאשם יהיה נתון לפיקוח קצין מבחן למשך שנה מהיום, וישתתף בכל תכנית טיפולית שיציע שירות המבחן וזאת כחלק מתנאי המבחן.

הנאשם מוזהר שוב כי אם יפר את תנאי המבחן, תימסר הודעה על כך לבית-המשפט, אשר מוסמך לקיים דיון מחודש בגזר-הדין.

ג. מאסר על-תנאי של שלושה חודשים למשך שלוש שנים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת אלימות

מסוג עוון, לרבות איומים.

ד. מאסר על-תנאי של שישה חודשים למשך שלוש שנים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת אלימות שהיא פשע.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ד, 14 מאי 2014, במעמד הצדדים.